

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a felszámoló által meghatalmazott dr. Zsiga Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Cserjési Tibor ügyvéd által képviselt **I.r., II.r. és III.r. alperesek** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és járulékai iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2011. január 19. napján kelt 20.G.40.069/2010/12. sorszám alatti ítéletével szemben az alperesek által 13., Gf.3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja és a III.r. alperest terhelő elsőfokú perköltséget 100.000,- (Egyszázezer) forintra leszállítja; míg ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 6.250,- - 6.250,- (Hatezer-kettőszázötven - Hatezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III.r. alperesnek 100.250,- (Egyszázezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A 2010. január 20. napjától felszámolás alatt álló felperes a 2010. június 2. napján az I-II.r. alperessel szemben előterjesztett keresetében a III.r. alperes ügyvezető által képviselt eladó felperes, valamint az I-II.r. alperes vevők között 2009. június 25. napján létrejött adásvételi szerződés érvénytelensége megállapítását kérte a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991.évi XLIX.törvény (Cstv.) 40.§.(1) bekezdés a./, b./ pontjára hivatkozással. A támadott szerződéssel a felperes két társasági ingatlant a felperesben tagsági jogviszonnyal rendelkező III.r. alperes házastársa szüleinek, az I-II.r. alperesnek 4.000.000,- forint + ÁFA (4.800.000,- forint) vételárért ruházta át, úgy, hogy a felek megállapodtak: az eladó vételár követelését beszámítják az I.r. alperes tagi kölcsön követelésébe. Az érvénytelenségi kereset perértékét a felperes a perindítást megelőzően beszerzett értékbecslés alapján az átruházott ingatlanok 38.950.000,- forintos forgalmi értékében jelölte meg. Perköltsége megállapítását

a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM.rendelet (a továbbiakban: R.) 2.§.(1) bekezdés a./ pontja alapján az őt képviselő ügyvéddel kötött megbízási szerződés szerint kérte, melyben a perérték után az elsőfokú eljárásban az ügyvédi megbízási díjat 1.500.000,- forint + ÁFA összegben határozták meg. Keresetét utóbb kiterjesztette a III.r. alperesre, akit 29.633.195,- forint visszafizetett tagi kölcsön és késedelmi kamatai megfizetésére kért kötelezni. A kereset kiterjesztéshez kapcsolódó perköltsége megállapítását újabb ügyvédi megbízási szerződés alapján kérte, melyben további 1.000.000,- forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat kötöttek ki.

Az I-II.r. alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, míg a III.r. alperes a vele szemben előterjesztett keresetet elismerte. A III.r. alperes kitért arra is, hogy a felperes a perindítást megelőzően fizetésre nem szólította fel, pedig a követelést peren kívül is elismerte volna.

A 2011. január 19. napján megtartott tárgyaláson a felperes és a III.r. alperes egyezséget kötöttek, melyben a III.r. alperes vállalta 29.633.195,- forint tőke, valamint annak a 2010. január 26. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata felperes részére megfizetését.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével megállapította, hogy a 2009. június 25. napján kelt adásvételi szerződés érvénytelen és a földhivatal megkeresésével gondoskodott a szerződéskötést megelőző tulajdoni állapot visszaállításáról. A pervesztes I-II.r. alperest 200.000,- - 200.000,- forint, míg a III.r. alperest 1.250.000,- forint felperesi perköltség megfizetésére kötelezte. Ítélete perköltség viselésre vonatkozó indokolásában abból indult ki a megyei bíróság, hogy a felperes az érvénytelenségi kereset tárgyának értékét helytelenül határozta meg, az nem - az ügyvédi megbízási szerződésben is megjelölt - 38.950.000,- forint, hanem a szerződésben kikötött ellenszolgáltatás összege, azaz 4.800.000,- forint. Ehhez mérten kellett tehát meghatározni a felperest az I-II.r. alperesekkel szemben ügyvédi munkadíjként megillető perköltség és a feljegyzett kereseti illeték összegét is. A III.r. alperessel szemben előterjesztett tagi kölcsön visszafizetése iránti kereset esetében azért határozott a bíróság a felperest megillető perköltségről, mert a felek tárgyaláson megkötött egyezsége erre nem terjedt ki. A III.r. alperest a megyei bíróság a Pp.78.§.(1) bekezdése és a R.2.§.(1) bekezdése alapján kötelezte a felperes által benyújtott ügyvédi megbízási szerződésben kikötött 1.000.000,- forint + ÁFA (1.250.000,- forint) perköltségként felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére,

tekintve, hogy ez a kikötött összeg alatta marad az R.3.§.(2) bekezdés a./ - b./ pontjai szerint meghatározható ügyvédi munkadíjnak.

Az elsőfokú ítélet felperesi perköltségben marasztaló rendelkezése ellen az I-III.r. alperes terjesztett elő fellebbezést. Az I-II.r. alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú perköltségben marasztalása mellőzését, míg másodlagosan a perköltség összege leszállítását kérte. A III.r. alperes fellebbezése az őt terhelő perköltség 100.000,- forintra leszállítására irányult. A jogorvoslati kérelemben az I-II.r. alperes azzal érvelt, hogy a perérték téves megjelölése folytán a felperes az elsőfokú eljárásban túlnyomórészt pervesztes lett, így az I-II.r. alperessel szemben perköltségre nem jogosult. Ezen álláspont elvetése esetén is

túlzottnak tartotta az elsőfokú bíróság által az I-II.r. alperes terhére megállapított perköltséget, mivel az a 4.800.000,- forint perérték közel 10 %-a. A III.r. alperes arra hivatkozott, hogy a felperes vele szemben előterjesztett keresetét már az első tárgyaláson elismerte, úgy, hogy a felperes korábban a teljesítésre nem szólította fel. Kifejtette, hogy a felperesnek rendelkezésére állt volna olyan eljárásjogi forma, amely takarékosabban elérte volna az általa kívánt célt, a végrehajtható határozat beszerzését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részei helybenhagyását kérte. Vitatta, hogy a perérték a bírói ítélet alapján csökkent volna 4.800.000,- forintra. A III.r. alperes esetében azt emelte ki, hogy az alperes okot adott a követelés perbeli érvényesítésére, mivel a teljesítéshez szükséges pénzeszközzel nem rendelkezett és azóta sem rendelkezik. Ezért a III.r.alperes javára nem alkalmazhatók a Pp.80.§.(1) bekezdésében foglaltak.

Az I-II.r. alperes fellebbezése alaptalan, míg a III.r. alperes fellebbezése alapos.

A Pp.26.§-a szerint a per tárgyának értékét a felperesnek kell megjelölnie; ha ez a megjelölt érték helytelen, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg. A konkrét esetben a felperes keresetlevelében az érvénytelenségi kereset tárgyának értékét tévesen határozta meg a perindítást megelőzően beszerzett értékbecslésben véleményezett forgalmi érték összegében, mivel az - az elsőfokú bíróság helyes megítélése szerint - a támadott szerződésben kikötött ellenszolgáltatás összegével azonos. (Pl. EBH 2000/335.)

Ugyanakkor a perérték téves megjelölése a felperes teljes pernyertességét nem érintette, a bíróság ugyanis teljesítette az érvénytelenségi keresetben foglaltakat: megállapította a vitás szerződés érvénytelenségét és rendelkezett a szerződéskötést megelőző ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállításáról. Ezért a perérték téves megjelölésének csak az illeték- és a perköltség összegére volt kihatása, azok alapja ugyanis a megyei bíróság által helytállóan megállapított perérték volt.

Az ítéletábra nem ért egyet az I-II.r. alperes fellebbezése azon részével sem, hogy a 4.800.000,- forint perérték után az I-II.r. alperes terhére megállapított 200.000,- - 200.000,- forint perköltség összege túlzott lenne. Az egy alperesre eső 160.000,- forint + ÁFA felperest megillető ügyvédi munkadíj a perérték alig több mint 3 %-a, mely annak ellenére sem éri el a R.3.§.(2) bekezdés a./ pontjában meghatározott tarifa szerinti mértéket, hogy a felperes a R.2.§.(1) bekezdés a./ pontja alapján az ügyvédjével kötött megbízási szerződésre hivatkozással kérte az elsőfokú perköltség megállapítását. Ez az összeg azért sem aránytalan, mert a felperes jogi képviselője (együttesen 5 és fél órás időtartamú) három bírósági tárgyaláson vett részt és számos melléklettel ellátott több beadványt terjesztett elő.

Egyetértett ugyanakkor az ítéletábra a III.r. alperes fellebbezésével abban, hogy a megyei bíróság az őt terhelő elsőfokú perköltség összege megállapításánál nem volt figyelemmel a Pp.80.§.(1) bekezdése a perköltségviselés általános szabályától (Pp.78.§.(1) bekezdése)

eltérő speciális rendelkezésére. Eszerint ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni.

Az idézett törvényszöveg alapján az alperes csak a konjunktív jogszabályi feltételek egyidejű fennállása esetén mentesíthető a megindított per költségeinek viselése alól. Annak megítélésénél pedig, hogy az alperes a perre okot adott-e vizsgálni kell azt is, hogy a jogosult felperes megtett-e mindent, hogy követelését a költséges peres eljárás nélkül hajtsa be az alperestől.

A konkrét esetben a III.r. alperes a vele szemben előterjesztett kereset közlését követően azt még a kitűzött következő tárgyalást (2011. január 19.) megelőzően írásban, teljes egészében és feltétel nélkül elismerte. A követő tárgyaláson a felperest képviselő felszámolóbiztos és az III.r. alperes nyilatkozata egyező volt arra nézve, hogy a perindítást megelőzően a felek tárgyaltak az utóbb peresített tagi kölcsön követeléséről, a III.r. alperes elismerte az összeg felvételét, de a felperes fizetést vele szemben nem igényelt (12. tjk.2., 9. oldal). Arra nézve sincs peradat, hogy a felperes a III.r. alperest a perindítást megelőzően a fizetésre írásban felszólította volna. Ugyanakkor III.r. alperes a vele szembeni kereset-kiterjesztést követő első tárgyaláson a 29.633.195,- forint és késedelmi kamatai megfizetésére a felperessel rögtön egyezséget kötött. Ezen tények alapján - perköltség alóli mentesülés Pp.80.§.(1) bekezdésében meghatározott konjunktív feltételei - a konkrét esetben fennálltak. Ezért a III.r. alperes helyesen hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a felperes végrehajtható okirathoz perindítás nélkül, más eljárás során is hozzájuthatott volna. A perköltség viselés szempontjából pedig annak a felperesi érvnek, hogy a III.r. alperes azóta sem teljesítette vállalt kötelezettségét jelentősége nincs, mivel a Pp.80.§.(1) bekezdése nem a követelés teljesítéséhez, hanem annak elismeréséhez köti a szabályozott kedvezményt.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp.256/A.§.(1) bekezdés b./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és III.r. alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 100.000,- forintra szállította le, míg ezen túlmenően az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.

Az I-II.r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján viselni kötelesek a másodfokú eljárásban felmerült, lerótt fellebbezési illetékből és a felperes ügyvédi munkadíjából álló perköltségét. Ez utóbbi összegét az ítéletábra a R.3.§.(2) bekezdés a./ pontja és az (5) bekezdése alapján az ÁFÁ-val növelt 6.250,- - 6.250,- forintban határozta meg.

A III.r. alperes fellebbezése eredményes volt, így a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján a felperestől igényelheti a lerótt 69.000,- forint fellebbezési illeték, valamint a másodfokú eljárásbeli képviselővel felmerült ügyvédi munkadíj összegét. Ezt utóbbit az ítéletábra az R.3.§.(1) bekezdés a./ pontja és (5) bekezdése alapján az ÁFÁ-val növelt 31.250,- forintban határozta meg. (Együtt: 100.250,- forint III.r. alperesi másodfokú perköltség)

Győr, 2011. évi szeptember hó 21. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: